

ชื่อผลงานวิจัย การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ เรื่อง รูปแบบแผนธุรกิจ โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ของนักเรียน ระดับชั้นปวช.1 สาขาบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา

ชื่อผู้วิจัย นิภาพร ชุมนมมณี

ตำแหน่ง ครูผู้สอนกลุ่มวิชาสามัญ

วุฒิการศึกษา ปริญญาตรี ศึกษาศาสตร์บัณฑิต

สถานศึกษาที่ติดต่อ วิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา

ปีที่ทำวิจัย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565

ประเภทงานวิจัย วิจัยในชั้นเรียน

บทคัดย่อ (Abstract)

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้วัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ ก่อนและหลังการเรียน โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนของนักเรียนระดับชั้น ปวช.1 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับชั้น ปวช.1 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา จำนวน 19 คน โดยใช้การเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการสอนแบบแบบซิปปา จำนวน 4 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน วิชาธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่เรียนรู้จากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง รูปแบบแผนธุรกิจ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ค่าความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (R) ค่าความเชื่อมั่น (KR_{20}) และค่าสถิติ t-test ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนของนักเรียนก่อนเรียนวิชาธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ เรื่อง รูปแบบแผนธุรกิจ คะแนนเต็ม 10 คะแนน นักเรียนสอบได้คะแนนเฉลี่ย 5.79 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.78 ส่วนหลังจากที่เรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแล้วทำการสอบหลังเรียนได้คะแนนเฉลี่ยสูงขึ้นคือ 8.95 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คือ 0.70 และเมื่อทำการเปรียบเทียบคะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียนพบว่า หลังเรียนจะมีคะแนนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ความสำคัญและที่มาของปัญหา (บทที่ 1)

ปัจจุบันยุคสมัยของโลกได้เปลี่ยนแปลงไป เป็นยุคประเทศไทย 4.0 เป็นยุคเทคโนโลยี Creative และ Innovation เน้นการสร้างให้คนไทยสามารถคิดเองได้ แหล่งข้อมูลข่าวสาร และการสื่อสาร พร้อมกับวิวัฒนาการทางด้านเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเป็นไปอย่างต่อเนื่อง และรวดเร็ว จนเกิดความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เป็นอย่างมาก และยังมีบทบาทที่สำคัญยิ่งในชีวิตประจำวัน ได้มีการนำคอมพิวเตอร์มาประยุกต์ใช้กับงานและกิจกรรมส่วนตัวอย่างมากมาย รวมทั้งระบบการศึกษา การนำมาใช้กับการเรียนการสอนในลักษณะของสื่อเพื่อถ่ายทอดความรู้จากครูผู้สอนไปสู่ตัวผู้เรียน เพื่อนำเสนอความรู้ที่เป็นเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอนต่าง ๆ โดยใช้คอมพิวเตอร์เป็นสื่อในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้เรียนสามารถดำเนินการศึกษาได้ด้วยตนเอง จึงทำให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียนการสอนมากขึ้นเพราะคอมพิวเตอร์เป็นเทคโนโลยีที่สามารถใช้เป็นตัวกลางในการสื่อสารระหว่างครูผู้สอนได้อย่างมีระบบ โดยเฉพาะในเรื่องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ได้ด้วยตัวเอง โดยมีปฏิสัมพันธ์กับคอมพิวเตอร์ เช่นเดียวกับการเรียนการสอนระหว่างครูผู้สอนกับตัวผู้เรียนในชั้นเรียนปกติ(กิดานันท์ มลิทอง, 2540)

สาเหตุที่ทำให้วิจัยการเรียนการสอนวิชา ธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ รหัสวิชา 20001-1003 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 พุทธศักราช 2546 ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการบัญชีของวิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชา ซึ่งพบปัญหามากที่สุดในปีที่ 1 พุทธศักราช 2546 ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการบัญชีของวิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชา ซึ่งพบปัญหา มากที่สุดในบทเรียน ทำให้สอบทฤษฎีไม่ผ่าน โดยจะเห็นได้จากผลการสอบกลางภาค นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนออกมาต่ำกว่าเกณฑ์ร้อยละ 50 จึงจำเป็นที่จะต้องรีบแก้ไขหรือพัฒนาให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

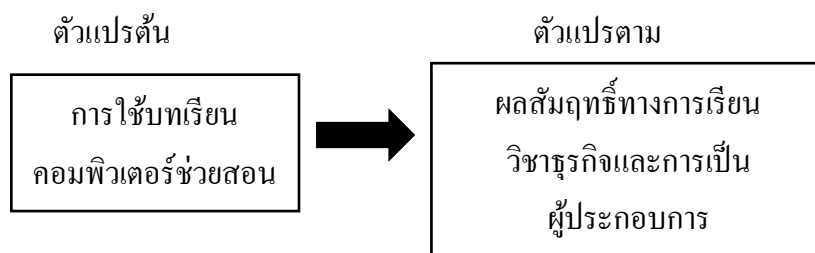
การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ มีหลายวิธีเช่น การใช้แบบฝึกทักษะที่หลากหลาย การใช้เทคนิคการสอนที่เหมาะสมกับการเรียนคอมพิวเตอร์ สอนเสริมนอกเวลาเรียน และบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ซึ่งบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเป็นสื่อการเรียนการสอนที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของการเรียนการสอนมีลักษณะเด่น คือ สามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นและตอบสนองประสาทสัมผัสทั้ง 5 ได้เป็นอย่างดี เนื่องจากสื่อมัลติมีเดียมีการนำเสนอทั้งตัวอักษร รูปภาพ ภาพเคลื่อนไหว เสียงบรรยาย สามารถตอบสนองความแตกต่างของผู้เรียนได้เป็นอย่างดีผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในการเรียนรู้ด้วยตนเองโดยไม่มีข้อจำกัดด้านเวลาและสถานที่ในการศึกษา(ถนอมพรเลาหจรัสแสง, 2541) ดังนั้นบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนจึงเป็น โปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อการสอน (tutorial instruction) ที่สำคัญมาก

จากเหตุผลและปัญหาดังที่กล่าวมา ผู้วิจัยจึงได้พัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง รูปแบบแผนธุรกิจ สำหรับนักเรียนระดับชั้นปวช.1 สาขาวิชาการบัญชีเพื่อใช้เป็นสื่อการเรียนการสอน พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น พัฒนาทักษะการในด้านการเรียนและเป็นแนวทางในการกระตุ้นและส่งเสริมให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการศึกษาแสวงหาและค้นคว้าด้วยตนเอง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ เรื่องรูปแบบธุรกิจ ก่อนและหลังการเรียน โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนที่เรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน จะมีผลการเรียน วิชาธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ เรื่องรูปแบบแผนธุรกิจ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

นิยามศัพท์

บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน หมายถึง สื่อการเรียนการสอน วิชาธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ เรื่องรูปแบบแผนธุรกิจ นำเสนอเนื้อหาบทเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ชนิดมัลติมีเดีย มีภาพเคลื่อนไหว วีดิโอแสดงขั้นตอนการทำงาน แบบฝึกหัด และแบบทดสอบเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนที่ได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ซึ่งวัดได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น

นักเรียนระดับชั้นปวช.1 หมายถึง นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชีวิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา

ธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ หมายถึง รายวิชาศึกษาเฉพาะหมวดวิชาชีพสำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา

แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง (บทที่ 2)

แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ทฤษฎีการสอนกระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบชิปปา (CIPPA MODEL) ทิศนา แจมมณี (2548 : 281 - 282) ได้เสนอกระบวนการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบของชิปปา ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนการดำเนินการ 7 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การทบทวนความรู้เดิม

ขั้นที่ 2 การแสวงหาความรู้ใหม่

ขั้นที่ 3 การศึกษาทำความเข้าใจข้อมูล/ความรู้ใหม่ และเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม

ขั้นที่ 4 การแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม

ขั้นที่ 5 การสรุปและจัดระเบียบความรู้

ขั้นที่ 6 การปฏิบัติ และ/หรือการแสดงผลงาน

ขั้นที่ 7 การประยุกต์ใช้ความรู้

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ขนิษฐา บุญภักดี (2552) ได้กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงคุณลักษณะและความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอน อาจได้มาจากกระบวนการที่ไม่ต้องอาศัยการทดสอบ เช่น การสังเกต และจากการใช้แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่วไป

พิมพ์ประภา อรัญมิตร (2552) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คุณลักษณะและความรู้ความสามารถที่แสดงถึงความสำเร็จที่ได้จากการเรียนการสอนในวิชาต่าง ๆ ซึ่งสามารถวัดเป็นคะแนนได้จากแบบทดสอบทางภาคทฤษฎีหรือภาคปฏิบัติหรือทั้งสองอย่าง

จากความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่กล่าวมาแล้ว สรุปได้ว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง แบบทดสอบที่วัดความรู้ ความสามารถทางการเรียนตามเนื้อหา ด้านวิชาการและทักษะต่าง ๆ ของวิชาการต่าง ๆ

ลักษณะการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ไพศาล หวังพานิช(2523) ได้แบ่งการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามจุดมุ่งหมายและลักษณะวิชาที่สอน ซึ่งสามารถวัดได้ 2 แบบ คือ

1. การวัดด้านปฏิบัติการ เป็นการตรวจสอบระดับความสามารถในการปฏิบัติหรือทักษะของผู้เรียน โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียน ได้แสดงความสามารถดังกล่าว ในรูปการกระทำจริงให้ออกเป็นผลงาน เช่น วิชา ศิลปศึกษา พลศึกษา การช่าง เป็นต้น การวัดแบบนี้จึงต้องใช้ข้อสอบภาคปฏิบัติ (Performance Test)

2. การวัดด้านเนื้อหา เป็นการตรวจสอบความสามารถเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาซึ่งเป็นประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้เรียน รวมถึงพฤติกรรม ความสามารถในด้านต่าง ๆ สามารถวัดได้โดยใช้ “ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์”

เครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2531) ได้แบ่งแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ได้เป็น 2 พวก คือ

1. แบบทดสอบของผู้สอน หมายถึง ชุดคำถามที่ผู้สอนเป็นผู้สร้างขึ้น ซึ่งเป็นข้อคำถามเกี่ยวกับความรู้ที่ผู้เรียนได้เรียนในห้องเรียนว่า ผู้เรียนมีความรู้มากแค่ไหน บทพร้องที่ตรงไหน จะได้สอนซ่อมเสริมหรือเป็นการวัดดูความพร้อมที่จะเรียนบทเรียนใหม่ ซึ่งขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้สอน

2. แบบทดสอบมาตรฐาน แบบทดสอบประเภทนี้สร้างขึ้นจากผู้เชี่ยวชาญในแต่ละสาขาวิชา หรือจากผู้สอนที่สอนวิชานั้น แต่ผ่านการทดลองคุณภาพหลายครั้ง จนกระทั่งคุณภาพดีพอจึงสร้างเกณฑ์ปกติของแบบทดสอบนั้น สามารถใช้เป็นหลักเปรียบเทียบผลเพื่อประเมินค่าของการเรียนการสอนในเรื่องใด ๆ ก็ได้

บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ความหมายของคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ไพศาล หุ่นแก้ว (2544) ได้ให้ความหมายของคอมพิวเตอร์ช่วยสอนว่า คอมพิวเตอร์ช่วยสอนเป็นโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ถูกสร้างขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับบทเรียน เสมือนผู้เรียนได้สัมผัสกับผู้สอนจริง

ไชยยศ เรืองสุวรรณ (2546) ให้ความหมายของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (Computer Courseware) เป็นโปรแกรมการเรียนการสอนที่ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์เป็นเครื่องมือช่วยในการเรียนการสอนทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามความมุ่งหมายของรายวิชาอย่างมีประสิทธิภาพ

จากความหมายของคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า คอมพิวเตอร์ช่วยสอนเป็นสื่อการสอนที่นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองจากโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ซึ่งคอมพิวเตอร์ช่วยสอนจะทำหน้าที่เปรียบเสมือนช่วยครูในการนำเสนอข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการเรียนให้กับนักเรียนในลักษณะของการให้ความรู้เพิ่มเติม ทบทวนบทเรียน ตลอดจนการวัดผลโดยอาศัยโปรแกรมที่บรรจุไว้ในเครื่องคอมพิวเตอร์

คุณลักษณะของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

คุณลักษณะของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมี 4 ประการ (ถนอมพร เลาหจรัสแสง, 2541) ได้แก่

1. สารสนเทศ (Information) หมายถึง เนื้อหาของบทเรียนที่ได้เรียบเรียงแล้วอย่างดีซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้หรือได้รับทักษะ ตามที่ผู้สร้างได้กำหนดวัตถุประสงค์ไว้ มีการนำเสนอเนื้อหาในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การอ่าน การจำ การทำความเข้าใจ การฝึกฝนหรือการเล่นเกม

2. ความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individualization) ความแตกต่างระหว่างบุคคลคือสิ่งที่จะต้องคิดให้มากในการออกแบบบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนว่าจะนำไปใช้กับกลุ่มผู้ใช้งานที่มีความแตกต่างกันอย่างไร ซึ่งความแตกต่างนี้เกิดจากบุคลิกภาพ ความคิดความสนใจและพื้นฐานความรู้ที่แตกต่างกันออกไป บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเป็นสื่อการเรียนการสอนรายบุคคลประเภทหนึ่งจำเป็นต้องได้รับการออกแบบให้มีลักษณะที่ตอบสนองต่อความแตกต่างระหว่างบุคคลให้มากที่สุด กล่าวคือบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนจะต้องมีความยืดหยุ่นมากพอที่ผู้เรียนจะมีอิสระในการควบคุมการเรียน ของตนรวมทั้งการเลือกรูปแบบการเรียนที่เหมาะสมกับตนเอง

3. การโต้ตอบ (Interactive) การโต้ตอบในที่นี้คือการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ใช้กับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน การเรียนการสอนรูปแบบที่ดีที่สุดคือการเรียนการสอนในลักษณะเปิดให้ผู้ใช้งานได้มีปฏิสัมพันธ์กับผู้สอนได้มากที่สุด ดังนั้นบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ที่ได้รับการออกแบบมาเป็นอย่างดีจะต้องได้รับการโต้ตอบระหว่างผู้เรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนอย่างต่อเนื่องไม่ใช่เพียงคลิกเปลี่ยนหน้าจอไป

เรื่อย ๆ ทีละหน้าจอ ซึ่งเป็นการโต้ตอบที่ไม่เพียงพอสำหรับการเรียน ผู้สร้างซอฟต์แวร์จำเป็นต้องใช้เวลาในการใช้ความคิด การวิเคราะห์ และการสร้างสรรค์เพื่อให้ได้มาซึ่งกิจกรรม การเรียน (Activity) หรืองานที่ก่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับบทเรียนและทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

4. ผลป้อนกลับโดยทันที (Immediate Feedback) หมายถึงการให้ผลป้อนกลับโดยทันทีตามแนวคิดของ (Skinner) แล้วผลป้อนกลับหรือการให้คำตอบถือเป็นการเสริมแรงอย่างหนึ่ง คอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่สมบูรณ์จะต้องมีการทดสอบหรือประเมินความเข้าใจของผู้เรียนในเนื้อหาหรือทักษะต่าง ๆ การให้ผลป้อนกลับแก่ผู้เรียนจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนได้เป็นอย่างดี

ข้อดีและข้อจำกัดของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ข้อดีของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีข้อดีหลายด้าน ซึ่งกิดานันท์ มลิทอง (2540) ได้กล่าวถึงข้อดีของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ไว้ดังนี้

1. ช่วยเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน เนื่องจากการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์เป็นประสบการณ์ที่แปลกใหม่
2. ลักษณะโปรแกรมบทเรียนให้ความสำคัญเป็นส่วนตัวแก่ผู้เรียน เป็นการช่วยให้ผู้เรียนที่เรียนช้าสามารถเรียนได้ด้วยความสามารถของตนเองและตามความต้องการ
3. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนตามความเหมาะสมกับความสามารถระดับสติปัญญา และความชอบ
4. สามารถใช้ทบทวนเนื้อหาที่เรียนผ่านมาแล้วได้ด้วยตนเอง
5. ผู้เรียนที่เรียนช้าจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น
6. ผู้เรียนไม่สามารถดูคำตอบล่วงหน้าได้จึงเป็นการกำหนดเงื่อนไขให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จริงก่อนที่จะผ่านเนื้อหาบทนั้นไป
7. เป็นการสร้างนิสัยความรับผิดชอบให้กับผู้เรียน เพราะไม่เป็นการบังคับผู้เรียนให้เรียน แต่เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เรียนตามความสนใจของตนเอง
8. ช่วยให้ผู้เรียนสามารถแก้ปัญหาที่สลับซับซ้อนได้ดีกว่าการสอนปกติจึงเท่ากับเป็นการช่วยฝึกทักษะในการแก้ปัญหา
9. มีความรวดเร็วในการตอบโต้กับผู้เรียนจึงเป็นการเสริมแรงให้ผู้เรียนอยากเรียนมากขึ้น
10. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสามารถจำลองเหตุการณ์ได้ สามารถสอนหรือแสดงในเรื่องที่ยากให้ง่ายขึ้น

ข้อจำกัดของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ครรรชิต มาลัยวงศ์ (2540) ได้กล่าวถึงข้อจำกัดต่าง ๆ ดังนี้

1. วิธีการโต้ตอบระหว่างคนกับเครื่องยังไม่ดีทำให้ไม่มีความเป็นธรรมชาติ
2. การนำคอมพิวเตอร์มาใช้ทางการศึกษาต้องใช้งบประมาณมาก
3. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ใช้ในปัจจุบันบางเรื่องไม่สามารถวิเคราะห์ได้ว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และเกิดความเข้าใจมากน้อยเพียงใด
4. จะต้องมีการร่วมมือกันระหว่างผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและเนื้อหาผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อการสอน ผู้เชี่ยวชาญด้านการเขียนโปรแกรม แต่ในปัจจุบัน ในการสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมักใช้คนคนเดียวกัน ซึ่งเป็นการยากที่คนเดียวจะสามารถทำงานได้ดีและมีประสิทธิภาพทั้ง 4 ด้าน
5. ครูมีความรู้สึกที่คอมพิวเตอร์จะมาแทนที่ครูและครูจะหมดความสำคัญลงไปทำให้ครูบางส่วน เกิดความรู้สึกต่อต้านการนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในโรงเรียน
6. การบำรุงรักษาเครื่องคอมพิวเตอร์ให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ตลอดเวลา เป็นเรื่องที่เป็นภาระมาก และต้องเสียค่าใช้จ่ายในการดูแลรักษาด้วย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สายฝน แสนใจพรม (2553, น.58) ได้ทำการวิจัยการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องพฤติกรรมทางการศึกษาสำหรับนักศึกษาที่เรียนในรายวิชาหลักการวัดและประเมินผลการเรียนรู้อ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจของนักศึกษาที่เรียนในรายวิชาหลักการวัดและประเมินผลการเรียนรู้อด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 41 คนพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลังเรียน โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีค่าสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01และนักศึกษามีความพึงพอใจในการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนจากการศึกษาวิจัยการสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนพอสรุปได้ว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์มีความสำคัญต่อการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพเป็นอย่างยิ่ง ทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจอย่างถ่องแท้ ทั้งยังเป็นการเพิ่มพูนความรู้ใหม่ๆทำให้การเรียนเกิดสัมฤทธิ์ผล

นงลักษณ์ ขึ้นปิ่นเกลียว (2553, น.62) ได้ศึกษาการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนกับนักเรียนที่เรียนตามปกติกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์เรื่องสมการและการแก้สมการกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาล 2 (วัดช่องลม) เทศบาลเมืองราชบุรี จังหวัดราชบุรี จำนวน 2 ห้องเรียน

มีจำนวนนักเรียน 60 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองจำนวน 30 คนและกลุ่มควบคุมจำนวน 30 คน ผลการศึกษาพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มนักเรียนที่เรียน โดยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มที่เรียนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ระเบียบวิธีวิจัย (บทที่ 3)

กลุ่มเป้าหมาย

นักเรียนระดับชั้นปวช.1 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา ประจำปีการศึกษา จำนวน 19 คน โดยใช้การเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เนื่องจากเป็นห้องที่ผู้วิจัยได้ทำการสอนในรายวิชานี้

เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูล

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหน้าที่พลเมืองและศีลธรรมเรื่องวัฒนธรรม คุณธรรม จริยธรรมของสังคมไทย ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน

การสร้างเครื่องมือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ทฤษฎีการสอนกระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบซิปปา (CIPPA MODEL) เรื่อง รูปแบบแผนธุรกิจ ของนักเรียนระดับชั้นปวช.1 มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

- 1.1 ศึกษาสภาพปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ
  - 1.2 ศึกษาหลักสูตรวิชาธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ
  - 1.3 ศึกษาแนวคิดทฤษฎี หลักการเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการสอนกระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบซิปปา (CIPPA MODEL)
  - 1.4 วิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้เรื่องรูปแบบแผนธุรกิจ
  - 1.5 ดำเนินการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ตามกิจกรรมการสอนกระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบซิปปา (CIPPA MODEL) จำนวน 4 แผน รวมทั้งสิ้น 4 ชั่วโมง
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ความหมายของแผนธุรกิจ
- แผนการจัดการเรียนรู้ 2 วัตถุประสงค์ของการเขียนแผนธุรกิจ
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 ขั้นตอนการจัดทำแผนธุรกิจ
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 รูปแบบของแผนธุรกิจ
- 1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบซิปปา (CIPPA MODEL) ผู้เชี่ยวชาญด้านวิชาการและมีประสบการณ์ในการสอนไม่น้อยกว่า 5 ปีจำนวน 3 คนตรวจสอบความถูกต้อง

เหมาะสม ความสอดคล้องและความเป็นไปได้ ระหว่างผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง จุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดผลประเมินผล

1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้มาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

2. การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง รูปแบบแผนธุรกิจ ประกอบไปด้วย 4 หัวข้อ คือ ความหมายของแผนธุรกิจ วัตถุประสงค์ของการเขียนแผนธุรกิจ ขั้นตอนการจัดทำแผนธุรกิจ รูปแบบของแผนธุรกิจ ซึ่งได้ดำเนินการสร้างตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

2.1 ในการเตรียมการเบื้องต้น โดยผู้วิจัยได้ศึกษาเนื้อหาวิชาธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ รหัสวิชา 20001-1003 เรื่องรูปแบบแผนธุรกิจ

2.2 ศึกษาและวิเคราะห์เพื่อกำหนดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

2.3 ออกแบบเขียนบท (Script) ตามกระบวนการสร้างสื่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ด้วยโปรแกรม Microsoft Power Point 2020

2.4 ตรวจสอบความเหมาะสมของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยใช้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คนซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้เชี่ยวชาญด้านวิชาการและมีประสบการณ์การสอนไม่น้อยกว่า 5 ปีตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และการออกแบบ เพื่อพิจารณาความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาวัตถุประสงค์ที่ต้องการวัด

2.5 นำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์หาดัชนีที่บ่งบอกถึงความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ซึ่งคำนวณจากความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ นั่นคือ ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC) ซึ่งกำหนดเกณฑ์ 0.5 คะแนนขึ้นไป

2.6 นำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

3. การสร้างแบบทดสอบ

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องรูปแบบแผนธุรกิจ ซึ่งเป็นข้อสอบปรนัย ก่อนเรียนและหลังเรียน วัดผลด้วยวิธีการวัดแบบ Scoring rubrics โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการสร้าง ดังนี้

3.1 ศึกษาเอกสารเรื่องรูปแบบแผนธุรกิจ

3.2 สร้างตารางวิเคราะห์เนื้อหาและกำหนดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมให้ครอบคลุมเพื่อเตรียมที่จะนำไปสร้างเป็นแบบทดสอบ

3.3 สร้างแบบทดสอบขึ้นตามเนื้อหาที่ได้จากการวิเคราะห์ โดยสร้างให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้

3.4 การตรวจสอบความเหมาะสมของแบบทดสอบโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คนซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการวัด ผู้เชี่ยวชาญด้านวิชาการและมีประสบการณ์ในการสอนในสาขา

คอมพิวเตอร์ธุรกิจไม่น้อยกว่า 5 ปีตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา เพื่อพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการวัด

3.5 นำแบบทดสอบที่ผู้เชี่ยวชาญได้พิจารณาแล้วเห็นว่าสอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมซึ่งมีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปทดลองใช้กับนักเรียนที่เคยเรียนวิชาธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ

3.6 นำแบบทดสอบที่ผ่านการทดลองใช้ไปหาค่าความยากง่าย (Difficulty) ซึ่งมีค่าตั้งแต่ 0.2-0.8 ค่าอำนาจจำแนก (discrimination) ซึ่งมีค่าตั้งแต่ 0.2 ขึ้นไป และค่าความเชื่อมั่นโดยใช้วิธีการของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (KR_{20}) ตั้งแต่ 0.7 ขึ้นไป

3.7 นำแบบทดสอบที่ผ่านเกณฑ์ค่าความยากง่าย (Difficulty) และ ค่าอำนาจจำแนก (discrimination) ไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. เตรียมสถานที่ทำการทดลอง ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ใช้สถานที่คือห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ 1 ในวิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชาชะลา
2. นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้
  - 2.1 ครูชี้แจงวัตถุประสงค์และขั้นตอนการทำแบบทดสอบก่อนเรียน
  - 2.2 นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test)
3. นักเรียนทำกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการสอนกระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบชิปปา (CIPPA MODEL) ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนดังนี้
  - 3.1 ครูจัดเตรียมอุปกรณ์ คู่มือ และ บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
  - 3.2 ครูชี้แจงวัตถุประสงค์ของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
  - 3.3 ครูอธิบายขั้นตอนการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
  - 3.4 นักเรียนเข้าสู่บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยในสัปดาห์ที่ 1-4 นักเรียนเริ่มศึกษาบทเรียน เรื่องรูปแบบแผนธุรกิจและให้นักเรียนทำแบบทดสอบ ตามแบบฝึกทักษะในแต่ละหน่วยศึกษบทเรียนรูปแบบแผนธุรกิจ
4. นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้
  - 4.1 ครูชี้แจงวัตถุประสงค์และขั้นตอนการทำแบบทดสอบก่อนเรียน
  - 4.2 นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) ซึ่งเป็นข้อสอบแบบปรนัย
5. เปรียบเทียบคะแนนสอบก่อนและหลังเรียน

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. สถิติที่ใช้ในการพัฒนาเครื่องมือ

1.1 หาค่าดัชนีความสอดคล้องของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนและแบบทดสอบใช้สูตร IOC (ลิ้วน สายยศและอังคณา สายยศ, 2543) ซึ่งมีค่าตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป

1.2 หาค่าความยากง่ายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(ลิ้วน สายยศและอังคณา สายยศ, 2543) ซึ่งมีค่าตั้งแต่ 0.2-0.8

1.3 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(ลิ้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2543) ซึ่งมีค่าตั้งแต่ 0.2 ขึ้นไป

1.4 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้วิธีการของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson) ซึ่งมีค่าตั้งแต่ 0.7 ขึ้นไป

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ ก่อนและหลังการเรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ใช้สถิติค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.) และสถิติที่ใช้ในการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนและหลังการทดลองโดยใช้สูตรการคำนวณหาค่า t-test

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล(บทที่ 4)

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ เรื่องรูปแบบแผนธุรกิจ ก่อนและหลังการเรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนของนักเรียนระดับชั้น ปวช.1 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชาชะลา จำนวน 19 คน โดยใช้การเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ผลลัพธ์มีรายละเอียดดังนี้

จากการวิเคราะห์คะแนนสอบก่อนเรียน หลังเรียน ผู้วิจัยได้ทำการสรุปคะแนนก่อนและหลังเรียน จำแนกตามระดับการประเมินดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ตารางแสดงร้อยละของคะแนนสอบก่อนและหลังเรียน

นักเรียนคนที่	คะแนนก่อนเรียน (10)	ร้อยละ	คะแนนหลังเรียน (10)	ร้อยละ	นักเรียนคนที่	คะแนนก่อนเรียน (10)	ร้อยละ	คะแนนหลังเรียน (10)	ร้อยละ
1	6	60.0	8	80.0	11	7	70.0	9	90.0
2	7	70.0	9	90.0	12	6	60.0	9	90.0
3	6	60.0	9	90.0	13	5	50.0	8	80.0
4	5	50.0	8	80.0	14	5	50.0	9	90.0
5	7	70.0	8	80.0	15	5	50.0	9	90.0

นักเรียน คนที่	คะแนน ก่อนเรียน (10)	ร้อยละ	คะแนน หลังเรียน (10)	ร้อยละ	นักเรียน คนที่	คะแนน ก่อนเรียน (10)	ร้อยละ	คะแนน หลังเรียน (10)	ร้อยละ
6	6	60.0	9	90.0	16	7	70.0	10	100.0
7	5	50.0	9	90.0	17	5	50.0	9	90.0
8	5	50.0	10	100.0	18	6	60.0	10	100.0
9	6	60.0	10	100.0	19	6	60.0	9	90.0
10	5	50.0	8	80.0	รวม	110		170	
					$\bar{X}$	5.79		8.95	

จากตารางที่ 4.1 พบว่า จำนวนนักเรียน มีคะแนนสอบก่อนเรียน ร้อยละ 5.79 มีคะแนนสอบหลังเรียน ร้อยละ 8.95 คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ตารางที่ 4.2 ตารางแสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และความแตกต่างของค่าเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการทดสอบค่าที (t)

ระยะเวลา	คะแนนสอบ		t	Sig. (2-tailed)
	$\bar{X}$	S.D.		
ก่อนเรียน	5.79	0.787	-14.366	.000
หลังเรียน	8.95	0.705		

** ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนของนักเรียนก่อนเรียนวิชาธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ เรื่อง รูปแบบแผนธุรกิจ คะแนนเต็ม 10 คะแนน นักเรียนสอบได้คะแนนเฉลี่ย 5.79 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.78 ส่วนหลังจากที่เรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแล้วทำการสอบหลังเรียนได้คะแนนเฉลี่ยสูงขึ้นคือ 8.95 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คือ 0.70 และเมื่อทำการเปรียบเทียบคะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียนพบว่า หลังเรียนจะมีคะแนนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สรุปผล การอภิปราย และข้อเสนอแนะ (บทที่ 5)

การศึกษาผลการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ เรื่อง รูปแบบแผนธุรกิจ ระดับชั้นปวช.1 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชาเขตอำเภอ 2565 มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบคะแนนสอบก่อนเรียนและคะแนนสอบหลังเรียนเรียนวิชาธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ เรื่องรูปแบบแผนธุรกิจ สามารถสรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะได้ดังนี้

สรุป

การเปรียบเทียบคะแนนสอบก่อนเรียนและคะแนนสอบหลังเรียนเรียน วิชาธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ เรื่อง รูปแบบแผนธุรกิจ คะแนนเต็ม 10 คะแนน นักเรียนสอบได้คะแนนเฉลี่ย 5.79 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.78 ส่วนหลังจากที่เรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแล้วทำการสอบหลังเรียนได้คะแนนเฉลี่ยสูงขึ้นคือ 8.95 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คือ 0.70 และเมื่อทำการเปรียบเทียบคะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียนพบว่า หลังเรียนจะมีคะแนนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับผลการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ เรื่อง รูปแบบแผนธุรกิจ ของนักเรียนระดับชั้นปวช.1 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนจะมีคะแนนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ว่า นักเรียนระดับชั้นปวช.1 สาขาวิชาการบัญชี จำนวน 19 คน ที่เรียนเรื่องรูปแบบแผนธุรกิจ โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน ทั้งนี้เนื่องจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องรูปแบบแผนธุรกิจ มีการนำภาพกราฟิก ภาพการ์ตูน ข้อความ เสียง ภาพเคลื่อนไหว มาผสมผสานกัน จึงทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาของบทเรียน ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียน รวมทั้งบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนได้ผ่านกระบวนการหาประสิทธิภาพหลายขั้นตอนจนมีความเหมาะสมก่อนการนำไปใช้จริง ประกอบกับในการสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเนื้อหาจากเอกสารตำราเรียนหลาย ๆ เล่ม และศึกษาแนวคิดจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญมาจัดแบ่งเนื้อหาของบทเรียนเป็นหน่วยย่อย ๆ โดยยึดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมเป็นหลัก โดยเนื้อหาที่แบ่งจะจัดทำในรูปของเฟรม แต่ละเฟรมมีทั้งคำอธิบายและเสียงบรรยายไปพร้อมกันเมื่อผู้เรียนได้ศึกษาบทเรียนในหน่วยย่อยเรียบร้อยแล้วจะมีแบบฝึกหัดให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติ เพื่อเป็นการทบทวนความรู้ความเข้าใจในสิ่งที่เรียนผ่านมา ซึ่งการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนนั้นจะรวดเร็วกว่าการสอนแบบปกติ เพราะผู้เรียนจะเรียนไปพร้อม ๆ กับการทำแบบฝึกหัด ถ้าเกิดความไม่เข้าใจก็สามารถย้อนกลับไปเรียนทบทวนเพิ่มเติมได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัย สายฝน แสนใจพรม (2553, น.58) ได้ทำการวิจัยการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องพฤติกรรมทางการศึกษาสำหรับนักศึกษาที่เรียนในรายวิชาหลักการวัดและประเมินผลการเรียนรู้มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจของนักศึกษาที่เรียนในรายวิชาหลักการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 41 คนพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลังเรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีค่าสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทาง

สถิติที่ระดับ.01และนักศึกษามีความพึงพอใจในการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนจากการศึกษางานวิจัย การสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนพอสรุปได้ว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์มีความสำคัญต่อการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพเป็นอย่างยิ่ง ทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจอย่างถ่องแท้ ทั้งยังเป็นการเพิ่มพูนความรู้ใหม่ ๆ ทำให้ การเรียนเกิดสัมฤทธิ์ผลและผลงานวิจัยนงลักษณ์ ชื่นปิ่นเกลียว (2553, น.62) ได้ศึกษาการพัฒนาบทเรียน คอมพิวเตอร์ช่วยสอนและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยบทเรียนคอมพิวเตอร์ ช่วยสอนกับนักเรียนที่เรียนตามปกติกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์เรื่องสมการและการแก้สมการกลุ่ม ตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาล 2 (วัดช่องลม) เทศบาลเมืองราชบุรี จังหวัด ราชบุรี จำนวน 2 ห้องเรียนมีจำนวนนักเรียน 60 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองจำนวน 30 คนและกลุ่มควบคุม จำนวน 30 คน ผลการศึกษาพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มนักเรียนที่เรียนโดยบทเรียนคอมพิวเตอร์ ช่วยสอนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มที่เรียนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังนั้น บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องสมการและการแก้สมการ จึงสามารถใช้เป็นสื่อสำหรับการเรียนการสอน ได้ ซึ่งมีความสอดคล้องกับที่ผู้วิจัยได้ศึกษาในครั้งนี้

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้และการทำวิจัยต่อไป

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ในโรงเรียน ครูผู้สอนควรจัดเตรียม คอมพิวเตอร์ให้มีความพร้อมในด้านการใช้งานสำหรับสื่อมัลติมีเดีย
2. ครูผู้สอนที่จะใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ควรศึกษาวิธีการและขั้นตอนการใช้บทเรียน คอมพิวเตอร์ช่วยสอนให้เข้าใจอย่างชัดเจนก่อนที่จะนำไปใช้กับนักเรียน เพื่อจะได้ช่วยดูแลนักเรียนได้อย่าง ถูกต้อง
3. ก่อนให้นักเรียนเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ผู้สอนควรแนะนำวิธีการเรียนก่อน เพื่อให้นักเรียนคุ้นเคยกับการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรพัฒนาสื่อมัลติมีเดีย เรื่องรูปแบบแผนธุรกิจ เพื่อให้สามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอน ผ่านระบบเครือข่าย หรือพัฒนาเพื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอนระบบออนไลน์ต่อไป
2. ควรนำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนไปทดลองสอนกับนักเรียนกลุ่มอื่นๆ ที่ไม่มีความถนัด
3. ควรมีการศึกษารูปแบบและการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนควบคู่ไปกับการใช้เทคนิค การสอนรูปแบบต่าง ๆ

บรรณานุกรม

บุญชม ศรีสะอาดและคณะ. การวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน. ภาควิชาการวิจัยและการพัฒนาการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม , 2551.

ดารณี เสงวีจิตร.การเปรียบเทียบการมีวินัยแห่งตนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา

ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบุรีรัมย์พิทยาคม ระหว่างวิธีสอนแบบ

กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์และการสอนแบบบรรยาย.ปริญญาโท กศ.ม.

มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.มหาสารคาม, 2525.อค์สำเนา.

ไชยยศ เรื่องสุวรรณ. การออกแบบและพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์และบทเรียนเครือข่าย.มหาสารคาม :

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2546.

ถนอมพร เลาหจรัสแสง. คอมพิวเตอร์ช่วยสอน. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาโสตทัศนศึกษา,

คณะครุศาสตร์: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.

นพรัตน์ ไทยเจริญ.การสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องการใช้โปรแกรมไมโครซอฟต์เอ็กเซล.

การวิจัยในชั้นเรียน. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร,2552

ปริญญา อินทรา.การสร้างและหาประสิทธิภาพบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องวงจร

อิเล็กทรอนิกส์เบื้องต้น สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 . วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์

อุตสาหกรรมหาบัณฑิต : สาขาวิศวกรรมและเทคโนโลยีราชมงคล,2556.